

Sygn. akt III A Ua 1508/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Staśkiewicz (spr.)
Sędziowie:	SSA Barbara Pauter SSA Stanisława Kubica
Protokolant:	Monika Horabik

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku E. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o rentę rodzinną

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu

z dnia 11 sierpnia 2011 r. sygn. akt V U 1306/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2011 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 7 czerwca 2011 r. i przyznał wnioskodawczyni prawo do renty rodzinnej po zmarłym mężu Z. T., poczynając od dnia 1 maja 2010 r.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

Z. T., mąż E. T., zmarł w dniu 12 grudnia 2005 r. W dacie zgonu posiadał 21 lat 4 miesiące i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych, przy czym okresy te przebyte były w Polsce, w Grecji, we Francji i w Niemczech, a nadto 3 lata i 9 miesięcy okresów podlegania ubezpieczeniu rolniczemu, przypadających na okres od dnia 1 kwietnia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2005 r., w okresie tym opłacał składki na ubezpieczenie społeczne rolników.

Wnioskodawczyni, urodzona 28 maja 1955 r., w dniu 26 maja 2010 r. złożyła wniosek o rentę rodzinną po zmarłym mężu, przy czym dopiero w tym wniosku powołała się na okresy podlegania zmarłego ubezpieczeniu rolniczemu.

Przy tak poczynionych ustaleniach faktycznych Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie wnioskodawczyni jest zasadne.

Sąd Okręgowy wskazał, że na podstawie przepisów unijnych, to jest: rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. UE L04.166.1 z dnia 30 kwietnia 2004 r.), które zastąpiło dotychczas obowiązujące rozporządzenie Rady EWG Nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia Rady (WE) Nr 883/2004 (Dz. Urz. UE L. 09.284.1 z dnia 30 października 2009 r.), które zastąpiło dotychczas obowiązujące rozporządzenie wykonawcze Rady EWG Nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r., uwzględnił do stażu pracy zmarłego Z. T., jego okresy pracy za granicą, wobec czego posiadał 21 lat 4 miesiące i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Ponadto uwzględnił okres 3 lat i 9 miesięcy, gdyż Z. T. opłacał składki na ubezpieczenie społeczne rolników.

W świetle powyższego Sąd Okręgowy uznał, że mąż wnioskodawczyni w chwili śmierci posiadał 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych i spełniał warunki do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i tym samym wnioskodawczyni, która w chwili śmierci męża osiągnęła wiek 50 lat, przysługuje prawo do renty rodzinnej.

Organ rentowy zaskarżył powyższy wyrok w całości, zarzucając mu: naruszenie art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2009 Nr 153, poz. 1227 ze zm.) przez przyznanie wnioskodawczyni prawa do renty rodzinnej. Nadto zarzucił błędne ustalenia faktyczne przez przyjęcie, że Z. T. w chwili śmierci posiadał 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy podniósł, że okres uzupełniający, o którym mowa w art. 10 w/w ustawy, znajduje zastosowanie wyłącznie do wymaganego stażu ubezpieczeniowego, niezbędnego do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury, a nie prawa do renty rodzinnej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest bezzasadna.

Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, zaś w swych ustaleniach i wnioskach nie wykroczył poza ramy swobodnej oceny wiarygodności i mocy dowodów wynikające z przepisu art. 233 kpc, nie popełnił też błędów w rozumowaniu w zakresie zarówno ustalonych faktów, jak też ich kwalifikacji prawnej, albowiem prawidłowo zinterpretował i zastosował odpowiednie przepisy prawa. Sąd Apelacyjny podziela argumenty zawarte w uzasadnieniu Sądu Okręgowego i przyjmuje je za własne.

Należy podkreślić, że renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń (art. 65 ust. 1 w/w ustawy).

Nie budzi wątpliwości, że wnioskodawczyni, żona zmarłego Z. T., jest uprawnionym członkiem rodziny (art. 70 ust. 1 pkt. 1 ustawy), a Z. T. w chwili śmierci nie miał ustalonego prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, nie spełniał też warunków uprawniających do emerytury (bo nie osiągnął wymaganego ustawowo wieku) ani do renty z tytułu niezdolności do pracy wynikających z art. 57 ust. 1 ustawy, w związku z czym do rozstrzygnięcia pozostało jedynie to, czy wykazane zostały przesłanki określone w art. 57 ust. 2 ustawy, na podstawie którego to przepisu renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Przy ocenie prawa do renty przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy (art. 65 ust. 2 ustawy), sporna kwestia sprowadzała się do ustalenia, czy Z. T. posiadał, co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, przy czym organ rentowy nie kwestionował posiadania przez niego 21 lat 4 miesięcy i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Organ rentowy zarzucił, że okres 3 lat i 9 miesięcy ubezpieczenia społecznego rolniczego Z. T. nie podlega uwzględnieniu, gdyż okresy uzupełniające stosuje się jedynie do spraw o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zarzut ten jest chybiony, przeczy jemu w sposób oczywisty treść art. 10 ust. 2 w/w ustawy. Z tego przepisu jasno wynika, że okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono składki, uwzględnia się przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe ustalone na zasadach określonych w art. 5-7 są krótsze od okresu wymaganego do przyznania renty, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu. Tak więc treść tego przepisu jasno stanowi, że znajduje on zastosowanie przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, a nie jak bezzasadnie twierdził organ rentowy wyłącznie w sprawach o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy. Zatem skoro za okres ubezpieczenia społecznego rolników Z. T. od dnia 1 kwietnia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. były opłacane składki, to nie ma żadnych przeszkód, by przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy Z. T., uznać ten za okres uzupełniający. Tak więc po doliczeniu tego okresu do stażu ubezpieczeniowego Z. T. należy stwierdzić, że w chwili śmierci posiadał 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych i tym samym spełniał warunki do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wobec tego słusznie Sąd pierwszej instancji słusznie przyjął, że wnioskodawczyni od dnia 1 maja 2010 r. przysługuje prawo do renty rodzinnej po zmarłym mężu Z. T..

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację organu rentowego jako bezzasadną.